

Foto: archív TH, Jena Šimková

SOM LEPŠIA kuchárka ako šoférka

Tamare Heribanovej ťažko priradiť jeden prívlastok.

Je spisovateľkou, novinárkou, moderátorkou, cestovateľkou, ale najmä človekom so slobodnou myslou plnou pozitívnej energie. Na svoje každodenné cesty si zvolila **Suzuki Swift** a ako hovorí nie je jediná vec, ktorú by mu vytkla.

Fotíte, píšete, moderujete... čo vlastne robíte najradšej?

Písanie je moja veľká vášeň a už si život bez toho ani neviem predstaviť. Vďaka Bohu si môžem dovoliť písať, pretože v dnešnej dobe byť prozaikom je veľmi ťažké. Neupustila som však od publicistiky a keďže pracujem už deväť rokov ako redaktorka, diktafón vnímam ako súčasť príjemnej rutiny. Niekedy som mala problém po písaní začať písať. Dnes si to viem zadeliť a hneď ako odovzdám nejaký článok, mám rezervované dva dni na beletriu. Moderovanie to všetko dopĺňa a práve vďaka tomu nemám finančný stres a výčitky svedomia, že som sa dala na cestu literátky.

Kedy píšete? Musí byť inšpirácia, alebo len tak uvoľníte svoje myšlienky?

Píšem každý deň a na inšpiráciu nečakám. Najlepšie nápady sa rodia počas samotného procesu. Prednedávnom som dopísala knihu pre deti a momentálne sa venujem ilustráciám a všetkému, čo si vydanie vyžaduje. Sama som zvedavá, ako sa bude kniha deťom páčiť. Písala som ju od srdca. Som rada, že na reakciách vzorkovej cieľovej skupiny sa to odzrkadlilo. Myslela som si však naivne, že napísať knihu pre detského čitateľa nebude náročnejšie ako kniha pre dospelých. Mýlila som sa.

Čo môžeme najnovšie od vás čítať?

Z časti sú to reportáže a profilové rozhovory v mesačníku, v ktorom už sedem rokov pracujem. Poviedky a fejtóny mi vychádzajú v literárnom časopise a českých periodikách. Z času na čas, vďaka literárnemu klubu PEN, ktorého som členkou, sa zadarí aj publikovanie v zahraničných časopisoch a zborníkoch. Naposledy to bola poviedka preložená do čínštiny, ktorá vyšla s ilustráciami v renomovanom tajvanskom literárnom časopise Quarterly. Verím, že tento rok vyjde poviedková kniha pre deti na Slovensku a v Česku, na ktorej som sa spolupodieľala. >>

» **Prešli ste kus sveta, študovali ste v zahraničí, nikdy ste neuvažovali nad tým zostať žiť inde ako na Slovensku?**

Samozrejme, že áno. Myslím si, že každý kto niekoľko rokov žil v cudzine, počítal s možnosťou, že sa už na Slovensko vráti len ako veľkorysý či kritický pozorovateľ. Tak to bolo aj v mojom prípade. Viedeň mi neprirástla až tak k srdcu, aj keď som sa tam už ako štrnásťročná presťahovala. Ťažko sa mi však opúšťalo Holandsko. V Utrechte som zažila najkrajšie chvíle svojho života. Nemalo to hlbšie dôvody. Možno len tie banálne. Tam nikto nikoho nerieši. Generálny riaditeľ jazdí na takom istom bicykli ako upratovačka a miesto drahých handier ľudia investujú do kvalitnej ryby na trhu. Ľudia sú otvorení, féroví, priamočiari a aj keď niekedy kvôli ráznej úprimnosti netaktní, vždy hrajú čistú hru. V dennodennej komunikácii sa nenosí formalizmus a dogmatizmus. Vo všeobecnosti, v nekonvenčnom prostredí sa mi vždy žilo najpríjemnejšie.

Ako vyzerajú vaše sny do budúcnosti?

Plánujem krátkodobu. A väčšinou sú moje sny spojené s vecami typu, aby mi pekne kvitli petúnie na terase. Aby

Hovorí sa, že umelecká duša je nepraktická, platí to aj o vás?

Nie som veľmi praktický človek. Nerozmýšľam účelovo, nesprávam sa vždy podľa pravidiel, som ale zástancom slušnosti. Ak je praktický človek ten racionálny, uvážlivý, rozvážny, tak v mojom prípade je emočná stránka jednoznačne dominantnejšia.

Aký ste šofér?

Som lepšia kuchárka ako šoférka. Do autoškoly som chodila viac ako dva roky a dostať vodičský preukaz bolo pre mňa asi také ťažké ako dokončiť druhú vysokú školu. Bola som strašná. Dodnes ľutujem inštruktora, ktorý to musel so mnou absolvovať. Keď som dostala vodičák, rok som vôbec nejazdila. Prvá jazda však stála za to. Bola to služobná cesta a šoférovala som sedem hodín sama v aute.

Tá cesta mala minimálne dvadsať zastávok.

Čo musí mať auto aby vás zaujalo?

Musí byť sympatické. Moja voľba bola aj finančne determinovaná, ale sympatie sa ohlásili ihneď. Nikdy som nepatrila k dievčatám, ktoré majú na lístočku prianí hneď

V aute mám
organizovaný
chaos

som sa budila šťastná, aby som chodila spať spokojná, že daný deň som prežila najlepšie ako som vedela. Mojmým snom je i samotná túžba neprestať túžiť. Nestat' sa zatrpknutou, nestratiť vnútornú slobodu a to, v čo verím.

po lesku na pery drahé auto. Keď som si kupovala Swifta, zavážil pomer kvality a rozumnej ceny. Dodnes som veľmi spokojná.

Koľko trávite v aute času?

Denne je to asi hodina, sú však dni, kedy šoférujem aj niekoľko hodín. Už sa za volant nebojím, jazdu si vychutnám, najmä ak je dostatočný arzenál skvelej hudby. Viem, že nie som jediná, ale iba tak bezcieľne jazdiť je pre mňa veľký relax.

Máte tam poriadok?

Skôr nie ako áno. V aute mám organizovaný chaos. V mnohých prípadoch je práve auto priestor v ktorom obedujem či vybavujem telefonáty.

Má vaše auto meno?

Nie. V mojom okolí ani nepoznám človeka, ktorý by povedal „Dal som si tú svoju zelenú Elvíru tak umyť, že sa v nej cítim lepšie ako kedykoľvek predtým.“ ☺

Aký ste šofér, boli už aj nejaké kolízie?

Tak ako som si myslela, že nikdy nebudem dobrou šoférkou, tak mám dnes naopak pocit, že nepatrím do kategórie postrach ciest. Zatiaľ som nezažila žiadnu zrážku. Jediná nepríjemnosť s autom spojená bola pred pár rokmi, keď som si nenašla auto zaparkované na svojom mieste. Najprv som si myslela, že mi ho cez noc bezdôvodne odtiahli. Po niekoľkých telefonátoch som zistila, že sa zapáčilo zlodejom. Bol to veľmi nepríjemný pocit. Ešte nepríjemnejšia bola odpoveď na polícii. „Je to stratený prípad. Neoplatí sa ho ani hľadať.“ Človek je v tej chvíli bezmocný, tak ale sú aj horšie veci v živote. Až vtedy som si uvedomila, aké je dôležité mať auto poistené v dobrej poisťovni.

Čo si vozíte v aute? V kufri? V prehrávači?

Ak by ste teraz preskúmali môjho Swifta, v kufri by ste našli pätnásť kusov hliníkových foriem na bábovku, ktoré som si kúpila za zvyškovú cenu v hoteli Kyjev, ktorý prednedávnom nadobro zatvorili. Plánujem z nich urobiť črepníky na kvety. Na zadnom sedadle je zopár kníh, časopisov, veľká deka. V priehradke u spolujazdca mám desiatky albumov, pár čokoládových tyčínok, vreckovky, dezinfekčné mydlo. Ešte pred pár rokmi som v kufri nosila tašku plnú oblečenia. Bola to daň za roky, počas ktorých som sa neustále sťahovala z miesta na miesto. Najmä v cudzine som bola vždy do polovice zbalená a keď som sa pred piatimi rokmi vrátila na Slovensko, pocit nezakorenia sa u mňa prebýval. Už je to ale zažehnané.

Šoférovanie je pre vás relax alebo naopak adrenalín?

Mám rada pohodu a nevyhľadávam vyhrotené vzrušenie. Adrenalín vo mne stúpa na základe vecí, ktoré vidím z auta, nie tých, ktoré zažívam kvôli rýchlosti alebo porušeniu bezpečnosti. Zažila som pár jazd, na ktoré nikdy

nezabudnem. Upršaná cesta z Havany do malého poľnohospodárskeho mestečka Vinales alebo celodenná cesta v oblasti keňskej Mara River, počas ktorej sme niekoľko krát zapadli do bahna. Pamätám si aj hodiny prevážania sa v najchudobnejšej hispánskej štvrti Miami. Niekedy ani netreba chodiť tak ďaleko a adrenalín sa dostaví. Nikdy nezabudnem, ako sme boli v rómskej osade, kde do nášho auta zo začiatku nahé deti hádzali kamene.

Prečo ste sa rozhodli práve pre Suzuki Swift?

Lebo sa mi páčilo. Lebo som v neho verila. A je fajn, že som sa nesklamala. Suzuki Swift je spoľahlivé, kvalitné auto pre ľudí, ktorí neholdujú stereotypom. Je svižné, rýchle, neproblematické. Do slova a do písmena nie je jedna vec, ktorú by som mu vytkla.

Máte nejaký motoristický sen?

Neviem, či je až tak motoristický. Chcela by som autom prejsť Poľsko, Ukrajinu, Bielorusko, Litvu, Lotyšsko, Estónsko, zakončiť to finálnou destináciou Ruskom a napísať o každej krajine reportáž. ■